

חולין כט

הדעה	מחצה על מחצה כרוב	רב	רב כהנא
הטעם	הכי אמר ליה רחמנא למשה : לא תשייר רובא	הכי אמר ליה רחמנא למשה : שחוט רובא	

קושי על רב	תירוצ
חצי אחד בעוף, ואחד וחצי בבהמה - שחיטתו פסולה ; אי אמרת מחצה על מחצה כרוב, אמאי פסול? הא עבד ליה רוב!	מדרבנן, דלמא לא אתי למעבד פלגא
חלקו לשנים והן שוין - שניהם טמאין, לפי שאי אפשר לצמצם - הא אפשר לצמצם - טהורין, אמאי טהורין? זיל הכא איכא רובא, זיל הכא איכא רובא!	תרי רובי בחד מנא ליכא
שחט חצי גרגרת ושהה בה כדי שחיטה אחרת וגמרה - שחיטתו כשרה ; ואי אמרת מחצה על מחצה כרוב, איטרפא לה!	מי סברת בבהמה? לא, בעוף, ממה נפשך, אי מחצה על מחצה כרוב - הא עביד ליה רובא, אי מחצה על מחצה אינו כרוב - לא עבד ולא כלום
הרי שהיה חצי קנה פגום, והוסיף עליו כל שהוא וגמרו - שחיטתו כשרה ; ואי אמרת מחצה על מחצה כרוב, טרפה הויה!	שאני לענין טרפה, דבעינן רוב הנראה לעינים דחיה ובכך דחיית הבנה זו במחלוקת רב ורב כהנא : ולא כל דכן הוא? ומה טרפה דבמשהו מיטרפא, היכא דבעינן רובא בעינן רוב הנראה לעינים, שחיטה דעד דאיכא רובא לא מיתכשרא, לא כ"ש דבעינן רוב הנראה לעינים!

הבנה אחרת במחלוקת רב ורב כהנא: אלא דכולי עלמא - מחצה על מחצה אינו כרוב, וכי איתמר דרב ודרב כהנא - לענין פסח אתמר, הרי שהיו ישראל מחצה טהורים ומחצה טמאים - רב אמר: מחצה על מחצה כרוב, ורב כהנא אמר: מחצה על מחצה אינו כרוב. והתם מ"ט דרב? דכתיב: (במדבר ט) **א"ע כי י'יה טמא צ'עפ**, איש נדחה ואין ציבור נדחין.

משנה - השוחט אחד בעוף ושנים בבהמה - שחיטתו כשרה. ורובו של אחד כמוהו; רבי יהודה אומר: עד שישחוט את הוורידין. חצי אחד בעוף, ואחד וחצי בבהמה - שחיטתו פסולה. רוב אחד בעוף, ורוב שנים בבהמה - שחיטתו כשרה:

רש"י	סיפא	הסבר
רב כהנא	בחולין בקדשים	מדקתני השוחט , ואי סלקא דעתך רישא בקדשים, המולק מיבעי ליה קושי : אלא מאי? סיפא בקדשים, שחיטתו כשרה , מליקתו כשרה מיבעי ליה! תירוצ : הא ל"ק, איידי דסליק מבהמה תנא נמי שחיטתו כשרה, אלא רישא מכדי על עוף קאי, אי ס"ד בקדשים, המולק מיבעי ליה
רב שימי בר אשי	בחולין בקדשים	דקתני אחד בעוף , ואי ס"ד בקדשים, הא איכא עולת העוף דבעי שני סימנים. קושי : אלא מאי? סיפא בקדשים, רוב אחד בעוף , הא איכא עולת העוף דבעי שני סימנים! תירוצ : מאי רוב אחד ? רוב כל אחד ואחד, ובדין הוא דליתני רוב שנים, כיון דאיכא חטאת דסגי ליה בחד סימן, מש"ה לא פסיקא ליה.
רב פפא	בחולין בקדשים	דקתני, רבי יהודה אומר: עד שישחוט את הוורידין , ופליגי רבנן עליה; אי אמרת בשלמא בחולין - שפיר, אלא אי אמרת בקדשים, אמאי פליגי רבנן עליה? הוא עצמו לדם הוא צריך.
רב אשי	בחולין בקדשים	דקתני: השוחט שני ראשין כאחד - שחיטתו כשרה ; השוחט - דיעבד אין, לכתחלה לא, אי אמרת בשלמא בקדשים, היינו דלכתחלה לא, משום דתני רב יוסף: תזבח - שלא יהא שנים שוחטים זבח אחד, תזכיהו - שלא יהא אחד שוחט שני זבחים, ואמר רב כהנא: תזכיהו כתיב, אלא אי אמרת בחולין, אפילו לכתחלה נמי.
ר' שמעון בן לקיש	בחולין בקדשים	מאחר ששינינו רובו של אחד כמוהו , למה שינינו רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה? לפי ששינינו: הביאו לו את התמיד, קרצו ומירק אחר שחיטתו על ידו , יכול לא מירק יהא פסול? לכך שינינו: רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה. אמר מר: יכול לא מירק יהא פסול?